

# Limajälkiä: muisti, teknologia ja arkisto

Susanna Paasonen

Erkki Kurenniemen arkistoa selatessa ei voi olla huomaamatta sen aistillista lihallisuutta ja horisontaalisuutta. Paperille ja tietokoneelle kirjoitetut sekä kaseteille puhutut ja videoidut päiväkirjat keskittyvät suurelta osin aistikokemuksiin. Kehollisiin tunteuksiin ja intensiteetteihin – etenkin seksiin, alkoholiin ja huumeisiin kiinnittyvät kuvaukset, havainnot ja fantasiat limittyvät päiväkirjoissa sujuvasti harmonian matemaattista teoriaa ja fysiikkaa koskeviin pohdintoihin. Taiteen ja tieteen, tieteisfiktio ja pornografian, yksityisen ja julkisen, banaalin ja ylevän välille usein tehtäviä hierarkkisia eroja tai rajoja ei synny, vaan päiväkirjamerkinnyt liittyvät toisiinsa horisontaalisina säikeinä. Teoretisointi ja lihan ilot – päivittäiset hasispiiput, viinipullot ja masturbaatiot – kytkeytyvät nautinnon ja kokemuksen intensiteettiin, jonka etsinnän voi nähdä Kurenniemen arkea kuljettavana punaisena lankana.

Tätä horisontaalisuutta voi osittain selittää Kurenniemen transhumanistisella suunnitelmalla säilöä tietoisuutensa tulevaisuutta varten tallentamalla ja dokumentoimalla arkihavaintonsa mahdollisimman tarkasti. Algoritmista tulevaisuuden elämää visioineen Kurenniemen kiinnostus ja huomio kiinnittyivät kuitenkin tiiviisti ihmisruumiin lihallisuuteen, aistimellisuuteen ja karvoitukseen. Kurenniemen

arkistointiperiaate on lähtökohtaisen horisontaalinen: kaikki on ollut tärkeää mahdollisena datana, on sitten kyse käytetyn wc-paperin merkistä tai ohimennen vastaanotetuista käyntikorteista. Kun kaikkea on kerätty, ei mitään ole tarkalleen ottaen arkistoitu, sillä arkistointi edellyttää valikointia. Kurenniemen päiväkirjojen julkinen esittäminen edellyttää kuratointia, koska suuri osa kuvallisesta aineistosta on pornografista. Kuratoinnin myötä Kurenniemen päiväkirjojen monimuotoinen, samanaikaisesti sekä leikkisä että vakava lihallisuus katoaa helposti näkyvistä.

Kurenniemen tavoitteena ei ole niinkään ollut arkistoida elämänsä kuin tallentaa kokemustaan ja tietoisuuttaan tulevaisuuden epäorgaanista elämää varten. Maailma tallentuu kameralla tai mikrofonilla eri tavalla kuin ihmissilmin tai -korvin havainnoituna. Ihminen saattaa kuulla, mutta olla kuuntelematta, katsoa mutta olla näkemättä riippuen siitä, mihin hänen huomionsa keskittyy. Ihmishavainto- ja kokemus ovat luonteeltaan kerroksellisia ja epälineaarisia, kun taas videokamera tallentaa objektiivin edessä olevaa maailmaa tasaisesti samoilla säädöillä, mikäli käyttäjä ei muuta sen asetuksia. Kurenniemen arkiston lukija joutuukin pian toteamaan, etteivät pirstaleiset ja eri medioilla tehdyt muistiinpanot, kuvat, äänet, lappuset ja esineet pysty välittämään yksilöllistä tietoisuutta. Käytetyt tallennusmediat eivät toimi läpinäkyvinä työkaluina havaintojen tallentamiseksi

tietoisuudesta toiseen. Niiden erityisyydet ja rajoitukset pikemminkin korostuvat: Kurenniemen videoiden ja c-kasettien heikko tekninen laatu hämärtää informaation ja melun välistä rajaa ja paperilappusille ja päiväkirjojen sivuille tehtyjen muistiinpanojen käsiala elää samaa tahtia kirjoittajan nauttimien alkoholiannosten kanssa. Arkistosta voikin uuttaa esille osittaisia, pirstaleisia ja valikoivia siivuja Kurenniemen arjesta.

Päiväkirjoissaan Kurenniemi kirjoittaa vanhojen merkintöjensä siirtämisestä paperilta sähköiseen muotoon, vanhojen videoiden katselusta ja elämäkerrallisten aineistojen muokkaamisesta. Päiväkirjat korostavatkin muistiinpanemisen, tallentamisen ja arkistoinnin iloja. Kurenniemi taltioi nykyhetkeä tulevaisuutta varten, mutta tallentamisen prosessit vaikuttivat samalla siihen, miten nykyhetki oli koettavissa: arkikokemus on erilainen kameran linssin lävitse katsottuna tai päiväkirjan sivuille suodatettuna kuin vähemmän keskitetysti havainnoituna. Kurenniemen päiväkirjojen nykyhetki kurottautuu sekä menneeseen että tulevaan sekä muisteltuun että tulevaisuutta varten muistettavaan. Vaikka Kurenniemi kirjoittaa tarpeesta ylittää limapohjainen ihmisruumis, juuri ihmisruumiin limaiset jäljet ovat hänen päiväkirjojensa keskeinen liima.